Η Μάνα που την βάραινε ο πόνος του παιδιού της,
εκείνη που αναστέναξε πνοή μέχρι θανάτου,
και τριγυρνά στις θύμησες μαυρόασπρο κουφάρι,
η Μάνα που τον τόπο της ποτέ δεν ξαναείδε,
ελέπωσε να τριγυρνάς τη νύχτα με τσι αγγέλους,
άμαχους Πόντου στο πλευρό, χιλιάδες απ τη Σμύρνη
και μια ευχή σαν φυλακτό καθε ένας τους σου δίνει,
καταστροφή και πρόσφυγας ποτέ κανείς μη γίνει